

SYMPOSIUM SERVICEKATERN

Onderzoek naar angst voor wespe- en bijesteken

De afdeling allergologie van het Academisch Ziekenhuis Groningen start binnenkort een onderzoek naar de kwaliteit van leven van mensen die bang zijn voor bije- en wespesteken. Niet eerder was dit type angst onderwerp van wetenschappelijk onderzoek. Ook wordt bekeken of de bestaande behandelingen om angst weg te nemen effectief zijn.

In Nederland overlijden jaarlijks tien mensen aan de gevolgen van een allergische reactie na een bije- of wespesteek. Bij sommige mensen is de angst om gestoken te worden zo groot, dat ze 's zomers de deur nauwelijks uit durven en in een sociaal isolement dreigen te geraken. De leider van het Groningse onderzoek is de allergoloog dr. A.E.J. Dubois. "Eigenlijk", licht hij toe, "hebben mensen die al eens te maken hebben gehad met een allergische reactie na een steek weinig redenen om zich zorgen te maken. We hebben tegenwoordig goede middelen om hen te desensibiliseren, ongevoelig te maken. Maar dat is niet altijd genoeg om de angst weg te nemen." Het onderzoek van de allergologen moet uitwijzen of de huidige behandeling, die bestaat uit een combinatie van desensibilisatie en feitelijke voorlichting, inderdaad leidt tot een kwaliteitsverbetering van het leven van een patiënt. Dubois: "Er is dus wel degelijk een behandeling, maar we weten niet of die de angst ook wegneemt. Met andere woorden, we kunnen een patiënt wel ongevoelig maken, maar als hij bang blijft dan hebben we ons werk eigenlijk maar half gedaan." Angsten voor bije- en wespesteken leven overigens niet alleen bij patiënten die al eens met een allergische reactie te maken hebben gehad. Ook anderen, degenen dus die in dit opzicht eigen-

lijk geen reden hebben tot ongerustheid, kunnen een

grote angst voor deze insecten ontwikkelen.

Volgens Dubois spelen de media hierbij een rol. "Bijen en wespen slaan toe in de komkommertijd, wanneer het nieuws schaars is en redacteurs blij zijn met iedere aanleiding om een stukje te schrijven. Daardoor krijgt het onderwerp overdreven veel aandacht." Financier van het Groningse onderzoek is een grote Deense leverancier van bije- en wespegif. Deze giften worden gebruikt bij onderzoek en voor therapeutische doeleinden. Dubois verwacht op z'n vroegst over een jaar of drie de eerste resultaten te kunnen presenteren. (ELG)

FOTO PETER WOLTERS

Nederlanders in de rij voor Belgisch sperma

Een op de drie koppels die bij de spermabank van het universiteitsziekenhuis in Gent aankloppen voor een kunstmatige bevruchting, komt uit Nederland. Dat zegt de Gentse androloog prof.dr. Frank Comhaire.

Halverwege vorig jaar besloot een aantal Nederlandse ziekenhuizen geen donor-inseminatie meer toe te passen, omdat zaaddonoren wegbleven. Andere klinieken overwogen mensen voorlopig niet op de toch al lange wachtlijsten te zetten. In de Tweede Kamer had het CDA namelijk een wetsvoorstel ingediend dat kinderen vanaf hun zestiende jaar het recht geeft te weten wie hun biologische vader is. Inmiddels is dit voorstel in de ijskast gezet. Het spermatekort in Nederland is er echter niet minder op geworden. Mede daarom wijken Nederlandse paren uit naar België. Zelfs vanuit Friesland weten mensen de Gentse androloog prof.dr. Frank Comhaire te vinden. Andrologie is de mannelijke

variant van gynaecologie. Zelf denkt Comhaire dat de goede naam van zijn kliniek er iets mee te maken heeft. De vruchtbaarheidsbehandelingen in Gent zouden volgens de Wereldgezondheidsorganisatie tot de beste drie van Europa behoren. De drempel in België is lager, de wachtlijsten voor IVF (reageerbuisbevruchting) zijn korter dan in Nederland en, volgens Comhaire, beduidend goedkoper. In ons land worden maar drie IVF-pogingen vergoed. In België komen de behandelingen voor eigen rekening. Er zijn gevallen bekend van echtparen die na de achtste of tiende keer een kind kregen. Inmiddels is nu ook in Gent een spermatekort ontstaan. Maar dat ligt niet alleen aan

Nieuws	33
Retro	37
Semi-prof	38
Media	39
Boeken	40
Column	42
Agenda	43
Ingezonden	47
De Uitspraak	48

Eindredactie:

Mark Traa
Bijdragen:
Peter van de Beek
Marcel aan de Brugh
Irene van Elzakker (Antwerpen)
Eric Le Gras
Koos Neuvel
Gert J. Peelen
D. Prinsen
Eric-Jan Tuininga

de 'invasie' uit Nederland, legt Comhaire uit. Vorig jaar maakte hij al melding van een onderzoek dat hij uitvoerde onder kandidaat-spermadonoren die zich tussen 1977 en 1993 in Gent meldden. Toen bleek dat de kwaliteit van het sperma er in die jaren verontrustend snel op achteruit is gegaan. Was eerst nog maar vijf procent van de zaadstalen niet in orde, amper zestien jaar later is dit opgelopen tot ruim veertig procent.

Comhaire stelde ook vast dat het aantal beweeglijke zaadcellen in het sperma bij veel mannen drastisch afnam. Gemiddeld is zo'n zestig procent van alle spermatozoa van goede kwaliteit. Bij de onderzochte mannen daalde dit echter naar dertig procent. Het betekent niet dat ze onvruchtbaar zijn, maar ze zitten niet ver van de kritieke grens. De kans op een zwangerschap neemt aanzienlijk af als minder dan een kwart van de zaadcellen niet beweeglijk genoeg is. (IVE)